

Publicerad 2008-08-05 18:19 av Flips

Jag kommer ihåg Alvaret.

*Hur jag klättrade över muren och lät blicken glida
över det grågröna landskapet.*

Duggregn.

*Mina fingrar trevade i askan,
försiktigt smekte jag dig.*

Alvaret

Alvaret, undrade jag.

När jag minns dig, minns jag bara
ett stort leende
inramat av rödmålade läppar.
Men ett allvar?

Inget allvar steker plättar, utövar magi,
eller går runt i ett moln av stark parfym.
Inget allvar lär någon att trä pärlhalsband
eller leker i dockskåp.
Inget allvar beställer
tonvis med kläder på katalog,
fast hon vet om
att hon inte hade råd.
Inget allvar slutar att höra av sig
helt plötsligt.

Var det därför
du ville flyga över Alvaret?

3 veckor och
ingenting.
Grannarna börjar oroa sig.
Balkongdörren ständigt öppen.

De fann dig.

Naken på golvet
med ett brev i handen.

Jag såg aldrig det allvaret
med egna ögon.

Jag kommer ihåg Alvaret.
Hur jag klättrade över muren och lät blicken glida
över det grågröna landskapet.
Duggregn.
Mina fingrar trevade i askan,
försiktigt smekte jag dig.
Jag minns inte om jag grät.
Jag minns bara hur en kamera
plötsligt knäpptes av
och hur arg jag blev.

Du skulle flyga nu.

Alldeles för tidigt, sa de flesta.
Alldeles för sent, tänkte jag.
Du skulle ha flugit din väg,
länge, länge sedan.
Du skulle ha flugit din väg,
då du hade chansen.
För sent, tänkte jag
och släppte taget.

Och du flög.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flips med Poeter.se id #24233 innehar upphovsrätten